

DECIZIE

05 iunie 2015

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în completul de judecată :

președintele ședinței de judecată, judecătorul	Rotarciuc Dina
judecătorii	Teleucă Stelian și Furdul Sergiu
grefierul	Groian Maria
cu participarea:	
procurorilor	Miron Constantin și Călugăreanu Vitalie
avocatului	Golban Serghei
inculpatului	Rusu Igor

judecând, în ședință publică, apelul procurorului în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Igor Demciucin, declarat la 24 martie 2015 împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău, din 09 martie 2015 privindu-l pe Rusu Igor Vitalie, născut la 27 septembrie 1986, în raionul Rîșcani, satul Damașcani, domiciliat în municipiul Chișinău, strada Calea Ieșilor, 5, apartamentul nr.9, moldovean, studii superioare, căsătorit, are la întreținere doi copii minori, supus militar, fără antecedente penale, angajat în funcție de ofițer de urmărire penală a SUP al IP Buiucani, municipiul Chișinău, cetățean al Republicii Moldova;

Conform sentinței atacate, Rusu Igor Vitalie este achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 332, alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

C O N S T A T Ă :

1. Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei sunt: cauza a parvenit în instanța de apel la 06 aprilie 2015, fiind repartizată la 04 aprilie 2015.

2. Prima instanță a constatat starea de fapt:

„ Igor Rusu este învinuit de faptul că la 01 aprilie 2014, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău cu sediul pe str. Calea Ieșilor 12, avînd în exercitare cauza penală nr. 2006030405, în care urmărirea penală a fost pornită de către organul de urmărire penală al IP Buiucani, mun. Chișinău la 11.04.2006, pe faptul comiterii față de Nicolae Haideu a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) din Codul penal, știind cu certitudine că prin ordonanța procurorului conducător al urmării penale din 10.02.2014 cauza penală menționată supra a fost restituită pentru completarea urmării penale, fiind dispuse indicații scrise concrete cu termenul de executare pînă la 25.02.2014, la solicitarea ulterioară a cauzei penale la control, acționînd cu intenție directă, din interes personal exprimat în tănuirea inacțiunii sale la executarea obligatorie a indicațiilor scrise ale procurorului, inclusiv și în scopul excluderii coordonării cu conducătorul organului de urmărire penală a unei propuneri de terminare a urmării penale bazate pe o investigație incompletă și superficială, a scos din materialele cauzei penale nr. 2006030405 raportul său cu propunerea de încetare a urmării penale din data de 06.02.2014, pe care l-a plasat la sfîrșitul dosarului și în rubrica "data întocmirii", prin modificarea textului inițial, a înscris de mîna, cu un stilou de culoare neagră data de "01 aprilie 2014", după care a expediat cauza penală nr. 2006030405 procurorului conducător al urmării penale. ” (f.d.111).

2.1. Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Rusu Igor în baza „art. 322 alin. (1) din Codul penal – falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvîrșite din interese personale.” (f.d.127).

3. Sentința este atacată cu apelul declarat de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Igor Demciucin.

4. Apelantul – procurorul, solicită: „Admiterea apelului. Casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 martie 2015 prin care inculpatul Igor Rusu a fost achitat. Rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Igor Rusu să fie condamnat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de 332 alin. (1) din Codul penal, iar în conformitate cu prevederile articolului dat a-i stabili pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 5 ani.”(f.d.124).

4.1. În susținerea apelului se invocă, că partea acuzării a prezentat probe pertinente, concludente și utile în baza cărora instanța de judecată trebuia să emită o sentință de condamnare a lui Rusu I., dat fiind că probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de articolul 332, in. (1) Cod penal, astfel fiind necesară de a fi dată o nouă apreciere probelor respective

Pe această linie de motive, se indică: „...Instanța de fond eronat a stabilit că raportul ofițerului de urmărire penală cu propunerea de încetare a urmăririi penale, nu întrunește toate caracteristicile unui document oficial, fiindcă în conformitate cu prevederile art. 289 alin. (1) din Codul de procedură penală, constatând că probele administrate sînt concludente și suficiente pentru a termina urmărirea penală, organul de urmărire penală înaintează procurorului dosarul însoțit de un raport, în care consemnează rezultatul urmăririi, cu propunerea de a dispune una din soluțiile prevăzute în art.291. La fel, la alin. (2)-(4) al art. 289 din Codul de procedură penală este reglementat expres conținutul raportului organului de urmărire penală cu propunerea de a dispune una din soluțiile prevăzute în art.291 și informațiile care urmează să cuprindă acesta, și anume: fapta care a servit temei pentru pomirea urmăririi penale; informații cu

privire la persoana învinutului; încadrarea juridică a faptei și probele administrate; informația în privința cărei fapte sau persoane s-a încetat urmărirea, s-a dispus scoaterea persoanei de sub urmărire, dacă acestea au avut loc; corpurile delictive și măsurile luate în privința lor, precum și locul unde se află ele; măsurile asigurătorii luate în cursul urmăririi penale; cheltuielile judiciare; măsurile preventive aplicate.

Un alt argument în susținerea poziției că raportul ofițerului de urmărire penală a secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău Igor Rusu, cu propunerea de încetare a urmăririi penale este un document oficial, este faptul că acesta este eliberat de o persoană publică reprezentat de ofițerul de urmărire penală și coordonat de o altă persoană publică, reprezentat de conducătorul organului de urmărire penală, care este o autoritate publică, după care documentul dat împreună cu cauza penală nr. 2006030405 a fost prezentat Procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău, care la fel este o autoritate publică. Totodată, în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău există Registrul de evidență a cauzelor penale parvenite la procuratură cu propunerile prevăzute de art. 289 CPP și deciziile adoptate de procuror, existînd astfel o evidență strictă și control al acestora (copiile se anexează).

În același context urmează a fi menționat că potrivit pct. 26 lit. b) din capitolul IV al Instrucțiunii privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, care reprezintă Anexa nr.- 2 la Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministrului afacerilor interne, Directorului General al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni: „Fișa nr. 1.1 cu privire la desfașurarea urmăririi penale și alte rezultate ale urmăririi penale servește ca bază pentru luarea la evidență și reflectarea în rapoartele statistice a următoarelor informații privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală, desfașurarea cauzei penale, precum și rezultatele urmăririi penale: prezentarea procurorului a cauzei penale cu propunerea de a dispune una din soluțiile prevăzute din art. 291 CPP (alin. (1) al art. 289 CPP). La fel, în circumstanțele expuse decade și argumentul reținut de instanța de judecată că raportul întocmit de ofițerul de urmărire penală cu propunere către procuror de încetare a urmăririi penale nu este obligatoriu pentru procuror din motiv că nu produce consecințe juridice, fiindcă anume prin raportul organului de urmărire penală cu propunerea de a dispune una din soluțiile prevăzute în art. 291 CPP este sesizat procurorul, care în termen de cel mult 15 zile de la primirea dosarului trimis de organul de urmărire penală, verifică materialele dosarului și acțiunile procesuale efectuate, pronunțîndu-se asupra acestora, după care dispune una din soluțiile prevăzute în art. 291 CPP.

Prin analogie raportul organului de urmărire penală cu propunerea de a dispune una din soluțiile prevăzute în art. 291 CPP poate fi comparat cu rechizitoriul procurorului, prin care este sesizată instanța de judecată cu privire la examinarea în fond unei cauze penale.

Referitor la intenția inculpatului Igor Rusu în săvîrșirea infracțiunii imputate, acuzarea de stat atît în cadrul urmăririi penale cît și în cadrul cercetării judecătorești a probat pe deplin faptul că Igor Rusu la 01 aprilie 2014, știind cu certitudine că prin ordonanța procurorului conducător al urmăririi penale din 10.02.2014 cauza penală nr. 2006030405 a fost restituită pentru completarea urmăririi penale, fiind dispuse indicații scrise concrete cu termenul de executare pînă la 25.02.2014, acționînd cu intenție directă, din interes personal exprimat în tănuirea inacțiunii sale la executarea obligatorie a indicațiilor scrise ale procurorului, inclusiv și în scopul excluderii coordonării cu conducătorul organului de urmărire penală a unei propuneri de terminare a urmăririi penale bazate pe o investigație incompletă și superficială, a scos din materialele cauzei penale nr. 2006030405 raportul său cu propunerea de încetare a urmăririi penale din data de 06.02.2014, pe care l-a plasat la sfîrșitul dosarului și în rubrica „data întocmirii”, prin modificarea textului inițial, a înscris de mînă, cu un stilou de culoare neagră data de „01 aprilie 2014”, după care a expediat cauza penală nr. 2006030405 procurorului conducător al urmăririi penale la solicitare.

Cele relatate mai sus se probează atît prin declarațiile martorului Vladimir Petco, conținutul proceselor-verbale al acțiunilor de urmărire penală, corpul delict cît și prin însăși declarațiile inculpatului Igor Rusu.

Totodată, tănuirea inacțiunii sale de către inculpatul Igor Rusu, la executarea obligatorie a indicațiilor scrise ale procurorului, inclusiv și în scopul excluderii coordonării cu conducătorul organului de urmărire penală a unei propuneri de terminare a urmăririi penale bazate pe o investigație incompletă și superficială, nu poate constitui obiect al răspunderii disciplinare, atît timp cît cele indicate mai sus au constituit interesul personal al inculpatului Igor Rusu care fiind o persoană publică, a înscris în raportul său cu propunerea de încetare a urmăririi penale din data de 06.02.2014, care este un document oficial date vădit false, deci, pe care la falsificat, ce deja reprezintă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 332 din Codul penal, pentru comiterea căreia este prevăzută exclusiv răspunderea penală. ...”

5. Procedura privind citarea este îndeplinită.

6. În ședința de judecată în apel:

- procurorul a susținut apelul, în sensul declarat;

- avocatul Golban S. și inculpatul s-au pronunțat împotriva apelului, motivând că este nefondat;

7. În ședința de judecată, conform procedurii prevăzute la articolul 415, alin.(2¹) Cod de procedură penală, la cererea procurorului, a fost audiat inculpatul, au fost verificate și cercetate suplimentar declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în

fond.

7.1. Inculpatul Rusu I., fiind audiat, a respins integral învinuirea, susținând declarațiile prezentate în prima instanță.

În ședința de judecată în prima instanță a declarat, că activează în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul Inspectoratului de Poliție a sectorului Buiucani, municipiul Chișinău de 2 ani. Cauza penală nr.2006030405 solicitată la control, a fost transmisă procurorului Igor Demciucin prin emiterea scrisorii de însoțire în care era indicat "la solicitare remitem cauza penală" și a fost semnată nemijlocit de șeful-adjunct al secției de urmărire penală, Vladimir Petco. Despre această solicitare a fost informat în dimineața aceleiași zile și i-a fost dat la dispoziție un termen restrâns ca să prezinte cauza penală procurorului. Avea în gestiune mai multe cauze penale, care necesitau a fi transmise la procuratură cu diferite propuneri și respective, în acea zi au fost transmise mai multe cauze penale la procuratură. În cauza penală nr.2006030405 au fost incluse toate materialele, după care a fost cusută, anexată scrisoare de însoțire și transmisă șefului pentru a fi examinată și contrasemnată. Ajungând la Procuratura sectorului Buiucani, revizuind cauzele penale pentru a stabili procurorul conducător pentru fiecare cauză în parte în vederea transmiterii, a observat că data întocmirii raportului cu propunere nu coincide cu ziua în care a fost transmisă cauza penală.

Astfel, crezând că este o greșeală mecanică, a introdus data în raportul cu propunerea emis de acesta personal și contrasemnat de șeful-adjunct al secției de urmărire penală, după care cauza a fost transmisă pentru înregistrare.

Ulterior, la solicitare s-a prezentat în fața procurorului Igor Demciucin, care i-a adus la cunoștință faptul că în raportul cu propunere din 06 februarie 2014 a fost schimbată cu pixul data în 01 aprilie 2014. Înainte de a fi solicitată de procuror, cauza penală nominalizată i-a fost transmisă, dându-i-se indicație verbală de a se autosesiza și de a porni încă 2 cauze penale cu scopul de a demonstra vinovăția persoanei pe cauza penală din 2006. Întrebând cine a făcut modificările date, acesta a răspuns că posibil este o eroare din partea sa, la care procurorul s-a indignat și i-a spus că îi va demonstra vinovăția și acesta va suporta consecințele pentru a ști pe viitor cum să se comporte cu procurorii. Totodată, cu un ton ridicat i-a spus să meargă imediat la Inspectoratul de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău pentru a lua cauza penală în vederea demonstrării vinovăției, la care acesta neavând nimic de ascuns, cu automobilul personal al procurorului Igor Demciucin și la insistența acestuia, s-au deplasat la Inspectoratul de Poliție al sectorului Buiucani. Declară că, deși nu a reușit să facă o revizuire a materialelor cauzei penale după ce i-a fost transmisă de către procuror, procurorul l-a impus să întocmească borderoul cauzei penale cu indicarea în borderou a ordonanței cu indicații. Susține că nu s-a împotrivit și a executat întocmai cerințele procurorului, care era foarte indignat și care îl amenința că va suporta consecințele. Astfel, cauza penală a fost luată de către procuror fără a fi întocmit vreun act procedural și fără a fi informați șefii secției de urmărire penală.

A relatat că mai târziu a fost telefonat de procurorul Igor Demciucin, care i-a comunicat că este necesar să se prezinte obligatoriu la procuratură, fără a i se comunica motivul. Prezentându-se la procurorul Igor Demciucin, acesta i-a dat o foaie și i-a spus să scrie explicații. Inițial nu a fost de acord, însă amintindu-și amenințările procurorului, a scris explicații, totodată fiind influențat și de fizicul procurorului. Ulterior, tot de la procurorul Igor Demciucin a aflat că în privința sa a fost pornită o cauză penală pentru depășirea atribuțiilor de serviciu. La audiere în calitate de bănuț, în prezența avocatului Guțu Valentin, cât și la înaintarea învinuirii de către procuror i-a fost adus la cunoștință faptul că i se va incrimina un alt articol, care prevede o pedeapsă mai blândă, invocând că este un băiat bun. Tot atunci a aflat de la avocat că procurorul Igor Demciucin a venit cu propunerea ca inculpatul să recunoască vina, cu atragerea acestuia la răspundere contravențională, cu condiția de a nu mai activa în cadrul Inspectoratului de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău sau chiar eliberarea din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În consecință, cauza penală intentată în privința sa a ajuns în instanța de judecată, ceea ce consideră a fi o intenție a procurorului de a subordona ofițerii de urmărire penală și de a activa la cerințele personale și nu conform legislației în vigoare. Menționează că eroarea materială pe care a comis-o în calitate de ofițer de urmărire penală în raportul de propunere de încetare a urmăririi penale urma să fie corectată în baza unui proces-verbal de corectare a erorilor, așa cum prevede legislația în vigoare. Raportul de propunere de încetare a urmăririi penale este o părere personală a ofițerului de urmărire penală, bazată pe intima convingere, cât și pe probele din dosar, care nu de fiecare dată este luată în considerație de procuror, care emite decizia finală pe o anumită cauză penală. Indică că raportul de propunere de încetare a urmăririi penale nu este un act oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații, cu atât mai mult că eroarea comisă nu constă în schimbarea conținutului, a semnăturilor și altor componente, de unde rezultă că intenția sa nu a fost de a falsifica careva acte. Relevă că o mare parte din indicațiile procurorului din ordonanța din 10.02.2014 au fost efectuate, și anume au fost audiate persoanele în viață, majoritatea părților la proces sunt decedate, fapt confirmat prin certificatele de deces, anexate la materialele cauzei penale. Concretizează că fiecare acțiune de urmărire penală a fost coordonată cu procurorul conducător Igor Demciucin și de fiecare dată și-a dat aportul în baza atribuțiilor de serviciu la soluționarea și adoptarea unei decizii în termeni restrânși. Consideră că temei pentru pornirea unei cauze penale în privința sa a constituit faptul că nu a întreprins toate acțiunile necesare pe cauza penală care era din anul 2006 pentru a putea fi adoptată o decizie. De asemenea, declară că a corectat data din raport instantaneu și nu a avut nici un interes de nici o natură. Consideră că circumstanțele descrise nu scot în evidență existența semnelor componenței de infracțiune de fals în acte publice.

7.2. În cadrul judecării cauzei în instanța de fond a fost audiat martorul Petco Vladimir, care a comunicat, că inculpatul Rusu Igor este subalternul său și face parte din grupa condusă de ofițerii de urmărire penală din cadrul Secției de urmărire penală, a Inspectoratului de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău. În perioada anului 2014, Rusu Igor a avut în procedură mai multe cauze penale, una dintre acestea fiind cauza penală nr.2006030405, pornită pe semnele componenței de infracțiune traficul de ființe umane. După ce a efectuat toate acțiunile de urmărire penală pe cauza dată, ofițerul a remis la 06 februarie 2014 procurorului Igor Demciucin cauza penală cu propunerea de a înceta urmărirea penală în temeiul articolului 275 pct.3 Cod de procedură penală, și anume fapta nu întrunește elementele infracțiunii. După o perioadă scurtă de timp, procurorul conducător nu a fost de acord cu propunerea ofițerului și a restituit cauza penală. Indică că nu ține minte cu certitudine dacă au fost sau nu date indicații. Fiind restituită cauza penală nominalizată, aceasta la mijlocul lunii februarie a fost adresată prin rezoluția șefului Inspectoratului de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, ofițerului de urmărire penală Rusu Igor pentru continuarea urmăririi penale. Aproximativ peste o lună - o lună și jumătate, procurorul conducător Igor Demciucin a solicitat cauza respectivă la control, astfel ofițerul de urmărire penală Rusu Igor a întocmit scrisoarea de însoțire și a remis cauza penală la control solicitantului la data de 01 aprilie 2014. La data de 06 februarie 2014 când a fost prezentată cauza penală cu propunerea de încetare, acesta (Petco Vladimir) a verificat-o, după care a contrasemnat-o,

precum și a contrasemnat și scrisoarea de însoțire. Menționează, că la 01 aprilie 2014 nu a verificat cauza, întrucât nu a fost remisă cu propunerea de încetare, a fost solicitată doar la control. Susține că alte rapoarte în afară de cel din 06 februarie 2014 nu a mai contrasemnat. Mai relatează, că șeful adjunct nu duce o evidență a rapoartelor întocmite de ofițeri, din motiv, că evidența centralizată pe toată secția o duce șeful Secției de urmărire penală, evidență care este obligatorie prin ordinul Inspectoratului General de Poliție și al Direcției Generale de urmărire penală, prin care conducătorul organului de urmărire penală este obligat să țină evidența pe diferite propuneri în cauzele penale. Evidența este obligatorie prin acte inteme, însă raportului respectiv nu i se atribuie careva număr de înregistrare. La fel, a comunicat că referitor la evidența rapoartelor în luna februarie 2014, posibil să nu fi fost făcută, deoarece actualul șef al urmăririi penale a fost numit pe 07 februarie 2014, fiind prezentat mai târziu. Precedentul șef al urmăririi penale a dus evidența, însă a fost transferat în altă subdiviziune a MAI aproximativ prin noiembrie-decembrie 2013, funcția acestuia fiind vacantă 2-3 luni, perioadă în care evidența nu era strictă, existând cazuri de neînregistrare a rapoartelor.

Se remarcă, că în ședința de judecată în apel, procurorul n-a cerut cercetarea martorului Petco Vladimir, limitându-se la citirea declarațiilor acestuia prezentate în primă instanță (f.d.39-101).

7.3. În ședința de judecată în apel au fost verificate probele materiale examinate în ședința de judecată în fond:

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 septembrie 2014, prin care a fost examinată cauza penală nr. 2006030405 (f.d.30-31);

- procesul-verbal de ridicare din 10 septembrie 2014, prin care a fost ridicat raportul ofițerului de urmărire penală al Secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Igor Rusu cu propunerea de încetare a urmăririi penale, datat cu 01 aprilie 2014, pe 03 file, ridicat din materialele cauzei penale nr. 2006030405, de la filele dosarului nr. 335-337 (f.d.33);

- procesul-verbal de examinare din 12 septembrie 2014, prin care a fost examinat raportul ofițerului de urmărire penală al Secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Igor Rusu cu propunerea de încetare a urmăririi penale, datat cu 01 aprilie 2014, ridicat din materialele cauzei penale nr. 2006030405, de la filele dosarului nr. 335-337 la 10 septembrie 2014 (f.d.37);

- corpul delict - raportul ofițerului de urmărire penală al Secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Igor Rusu, cu propunere de încetare a urmăririi penale, datat cu 01 aprilie 2014, ridicat din materialele cauzei penale nr. 2006030405 la 10 septembrie 2014 (f.d.34-36);

8. Judecând cauza în apel, instanța conchide: respinge, ca fiind nefondat, apelul declarat de procuror, menținând sentința atacată.

9. Apelul este declarat în termenul prevăzut de articolul 402 Cod de procedură penală.

10. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de instanța de fond, verificate în ședința de judecată în apel, audiind inculpatul, instanța conchide că nu există temeii pentru condamnarea inculpatului în baza articolului 332, alin.(I) Cod penal.

11. Judecata în fond s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Astfel, sânt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza achitării inculpatului, relevate la punctele 7.1.- 7.3.

Fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel concluziile instanței cu privire la achitarea inculpatului sunt formate în urma cercetării și examinării probelor prezentate de părți, în cumul, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța a pus la baza sentinței probele menționate la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură, fiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Inculpatul pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii imputate.

Versiunea inculpatului nu este combătută prin probele prezentate de partea învinuirii, totodată sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

11.1. Semnificative, în acest sens, sunt considerentele cuprinse în sentință:

„...Potrivit art.52 alin.(I) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În ședința de judecată s-a constatat că inculpatul Rusu Igor activează în calitate de ofițer de urmărire penală al SUP al IP Buiucani, mun.Chișinău, fiind numit prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.43EF din 07.03.2013.

În conformitate cu Fișa postului nr.26, inculpatul Rusu Igor este persoană publică și în temeiul art.123 alin.(2) Cod penal este subiect al infracțiunii ce i se incriminează, prevăzută de art.332 alin.(I) Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(I) Cod penal, se manifestă prin următoarele modalități cu caracter alternativ: 1) înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false; 2) falsificarea documentelor oficiale.

Potrivit deciziei Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4-1 ril-2/2014 adoptate în urma examinării recursului în interesul legii, prin „document oficial” trebuie de înțeles documentul care: 1) conține informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; 2) atestă faptul având relevanță juridică; 3) circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

La fel, documentele oficiale care certifică anumite fapte sau evenimente, au semnificație juridică, de regulă se caracterizează prin condiții de formă și rechizite obligatorii (imprimarele, ștampilele, sigiliile, număr de intrare/ieșire, data, denumirea funcției și semnătura persoanei cu funcție de răspundere).

Urmare, în cadrul examinării cauzei penale, partea acuzării nu a probat în nici un mod că actul care se pretinde a fi falsificat - raportul ofițerului de urmărire penală, întrunește toate caracteristicile unui document oficial, expuse supra. Deși martorul Petco Vladimir, în ședința de judecată a declarat că există o evidență internă a rapoartelor întocmite de ofițerii de urmărire penală, acesta a menționat că respectivelor documente nu li se atribuie număr de înregistrare, neexistând o evidență strictă și control al circulației, declarând că sunt perioade când aceste documente în general nu sunt înregistrate.

În acest sens, la materialele cauzei lipsește orice informație care ar proba că respectivul raport întocmit de către ofițerul de urmărire penală, Igor Rusu circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Cu referire la calitatea de a produce consecințe juridice, caracteristică documentului oficial, instanța de judecată reține că raportul întocmit de ofițerul de urmărire penală cu propunerea către procuror de încetare a urmăririi penale nu este obligatoriu pentru procuror, or consecințele juridice în cauza penală nu sunt produse prin întocmirea de către ofițer a raportului cu propunerea de încetare, ci prin ordonanța emisă de către procurorul care conduce urmărirea penală.

Falsul în acte publice este o infracțiune săvârșită cu intenție directă: vinovatul este conștient că el falsifică documentul oficial și își dorește acest lucru.

În speță, în ședința de judecată inculpatul Rusu Igor a declarat că având în gestiune mai multe cauze penale ce urmau a fi transmise procurorilor conducători cu diferite propuneri și revizuire, în cadrul procuraturii sect.Buiucani, mun.Chișinău, cauzele penale pentru a stabili procurorul conducător pentru fiecare cauză în parte în vederea transmiterii, a observat în cauza penală nr.2006030405 că data întocmirii raportului cu propunere nu coincide cu ziua în care a fost transmisă cauza penală. Crezând că este o greșeală mecanică, a corectat instantaneu data din raportul cu propunerea emisă de către el personal.

Aceste circumstanțe nu denotă intenția directă a inculpatului Rusu Igor în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acuzatorul de stat nu a probat contrariul.

Instanța de judecată reține că componenta de infracțiune prevăzută de art.332 alin.(I) Cod penal, prevede în calitate de semn obligatoriu al laturii subiective - motivul, care poate fi doar din interes material sau alte interese personale.

În legătură cu interpretarea noțiunii de alte interese personale, instanța de judecată reține că din sensul art.2 al Legii nr.16 din 15.02.2008 cu privire la conflictul de interese, rezultă că interesul personal constituie orice avantaj material sau de altă natură, urmărit sau obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine sau pentru persoane apropiate de către persona cu funcție de răspundere ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor sale de serviciu.

În sensul prevederii de la art.332 alin.(I) Cod penal, prin alte interese personale urmează a fi înțeles năzuința obținerii unor avantaje nepatrimoniale.

Instanța de judecată consideră că interesul personal al inculpatului Rusu Igor, invocat de către procuror și anume tănuirea inacțiunii sale la executarea obligatorie a indicațiilor scrise ale procurorului, inclusiv și în scopul excluderii coordonării cu conducătorul organului de urmărire penală a unei propuneri de terminare a urmăririi penale bazate pe o investigație incompletă și superficială, nu poate constitui drept motiv de obținere a unor avantaje nepatrimoniale, acțiunile urmînd a fi obiect al răspunderii disciplinare, nicidecum a răspunderii penale.

Suplimentar, instanța de judecată, în cadrul cercetării judecătorești a sesizat faptul că procurorul care a condus urmărirea penală în cauza nr. 2006030405 și care a sesizat prin Raportul din 26.05.2014 Procuratura sect.Buiucani, mun.Chișinău despre pretinsele acțiuni ilegale ale inculpatului Rusu Igor cu referire la falsul în acte publice, de fapt este același procuror care, ulterior, a exercitat nemijlocit urmărirea penală în privința inculpatului Rusu Igor învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(I) Cod penal.

În situația în care raportul întocmit de procurorul Igor Demciucin a servit temei de intentare a dosarului penal în privința lui Rusu Igor, procurorul deținînd informații importante pentru rezolvarea cauzei penale, avea obligația de a se abține de la participare în calitate de procuror în cauza penală nr.2014038121, în temeiul art.54 alin.(3) Cod de procedură penală.

Or, în orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuții, statul a instituit norme procesuale penale, concentrate în Codul de procedură penală al Republicii Moldova, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni, astfel încît persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, comise

în activitatea de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Prin normele procesual penale, legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului penal, pentru stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile. Acest lucru inevitabil urmează a fi asigurat prin respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute de legislație, precum temeinicia unei acuzații și legalitatea procesului penal, circumstanțe care impuneau procurorului obligația de a se abține de la exercitarea urmăririi penale în circumstanțele expuse supra.

Conform art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în cazul în care în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată.

În urma examinării cauzei și aprecierii probelor, instanța de judecată reține că există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția adusă inculpatului Rusu I.

În acest aspect, instanța de judecată menționează prevederile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care stabilesc că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează despre lipsa în acțiunile inculpatului Rusu Igor a elementelor componenței de infracțiune prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, astfel că în temeiul art.390 alin.(1) pct.3 Cod de procedură penală se impune adoptarea unei sentințe de achitare în privința acestuia”.

11.2. Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de achitare a inculpatului.

Concluziile privind achitarea inculpatului sunt motivate sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal.

În contextul dat, se apreciază motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Călăuzitoare în acest sens sânt recomandările oferite prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006 ”Privind sentința judecătorească”, care, în punctul 6 prevede: ”Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în articolul 385 Cod de procedură penală”.

12. În atare situație, sânt nefondate motivele invocate de apelant.

Astfel, nu se consideră dovedită fapta criminală incriminată inculpatului prin rechizitoriu, de vreme ce lipsesc cu desăvârșire elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la articolul 332, alin.(1) Cod penal.

Faptul, că în Raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale în rubrica "data întocmirii", prin modificarea textului inițial, există înscris de mână, cu un stilou de culoare neagră data de "01 aprilie 2014" (f.d. 19), nu echivalează cu falsul în acte publice, sub aspect penal.

Această eroare materială evidentă, strecurată în cuprinsul actului procedural menționat, nu semnifică vinovăția inculpatului de a înscrie în acest document date vădit false, precum și că aceste acțiuni au fost săvârșite din interese personale.

Pe această linie de considerente, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor prezentate de partea acuzării, dat fiind că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Concomitent, se evidențiază, că pornirea, desfășurarea și terminarea urmăririi penale pe cazul dat s-a efectuat de același procuror, care a și condus urmărirea penală pe cazul în care s-a emis Raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale din 01 aprilie 2014 și care a întocmit actul de sesizare privind infracțiunea incriminată inculpatului, fapt ce afectează prevederile legale cu privire la competență.

În consecință, sentința atacată esta legală, întemeiată și motivată.

13. Vizavi de temeiturile de fapt și drept relevate, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

În conformitate cu prevederile articolelor 415, alin.(1), pct.1), lit. c) – 418 Cod de procedură penală, în numele Legii, instanța de judecată,

DECIDE:

respinge, ca fiind nefondat, apelul declarat de de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Demciucin Igor, menținând sentința Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău din 09 martie 2015 privind-l pe Rusu Igor Vitalie.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi supusă recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării– 06 iulie 2015, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată

Judecătorul

Judecătorul